

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ЧЕРНІГІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

14000, м. Чернігів, проспект Перемоги, 74

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Чернігів

«16» вересня 2025 року

Слідчий у кримінальному провадженні – слідчий відділу слідчого управління ГУНП в Чернігівській області капітан поліції Поплавська Аліна Миколаївна, розглянувши кримінальне провадження № 12022270340002800 від 10.06.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч 1 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Аристангалієву Бекзату Аманжоловичу,
26.08.1991 року народження, уродженцю с. Акоба
Акбулацького району Оренбурзької області
Російська Федерація, громадянину Російської
Федерації, місце проживання за адресою
вул. Салмишська, буд. 70, кв. 172 в м. Оренбург
Оренбурзької області Російська Федерація, -

про підозру у жорстокому поводженні з цивільним населенням, порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції ст. 438 КК України станом на час вчинення кримінального правопорушення).

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент Російської Федерації оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил Російської Федерації, інших збройних формувань Російської Федерації та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою Російської Федерації, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1

від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно зі ст. 27 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – ЖК IV), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Статтею 29 ЖК IV передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Положеннями ст.ст. 31-32 ЖК IV забороняється застосування жодного примусу фізичного чи морального порядку до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей. До того ж, забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно зі ст. 147 ЖК IV, до серйозних порушень, що здійснюються проти осіб, які перебувають під захистом цієї Конвенції, віднесено умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до ст. 11 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі – ДП I), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих,

затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у ст. 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. При цьому, будь-яка навмисна дія чи навмисна бездіяльність, що серйозно загрожують фізичному чи психічному стану або недоторканності будь-якої особи, яка перебуває під владою супротивної сторони, до котрої вона не належить, є серйозним порушенням цього Протоколу.

Положення п.п. а.2) п. а), п. б), п. е) ч. 2 ст. 75 ДП I забороняють катування всіх видів – фізичні чи психічні, знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, а також погрози вчинити будь-яку з вищевказаних дій.

Приписи Римського статуту Міжнародного кримінального суду визначають воєнними злочинами катування (ст. 8 (2)(a)(ii)) та незаконне позбавлення волі (ст. 8 (2)(a)(vii)).

Збройне захоплення с. Політрудня Чернігівського району Чернігівської області почалося разом із повномасштабним вторгненням Російської Федерації в Україну, та з 24.02.2022 територія населеного пункту перейшла під контроль військовослужбовців збройних сил Російської Федерації.

Громадянин Російської Федерації Аристангалієв Бекзат Аманжолович, старший оператор відділення радіорозвідки командного пункту 39 окремої радіотехнічної бригади особливого призначення Центрального військового округу збройних сил Російської Федерації, сержант, у березні 2022 року перебував у тимчасово зайнятому с. Політрудня Чернігівського району Чернігівської області, тобто брав участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ та усвідомлював свою участь у збройному конфлікті.

25.03.2022, близько «09» год. «00» хв., Аристангалієв Б.А., перебуваючи на околиці с. Політрудня Чернігівського району Чернігівської області на автодорозі у напрямку м. Городня Чернігівського району Чернігівської області на облаштованому окупаційними підрозділами блок-посту, одягнений у військову форму та споряджений автоматичною вогнепальною зброєю невстановленого зразка, разом з іншими невстановленими наразі військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, матеріали щодо яких виділено в окреме кримінальне провадження, зупинив цивільний автомобіль « », реєстраційний номер , який не мав жодних інших позначок, та у якому перебувала цивільна особа – , який на той час у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався і був одягнений у цивільний одяг.

Надалі, Аристангалієв Б.А., усвідомлюючи те, що є цивільною особою, яка не має можливості чинити опір, з метою отримання відомостей щодо розташування підрозділів Збройних Сил України, діючи спільно з іншими невстановленими наразі військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації у кількості не менше двох осіб, матеріали щодо яких виділено в окреме кримінальне провадження, в порушення вимог ст.ст. 27, 29, 31, 32, 147 ЖК IV та ст.ст. 11, 75 ДП I, розуміючи явну злочинність власних дій, користуючись своєю фізичною перевагою та погрожуючи застосуванням вогнепальної автоматичної зброї шляхом її направлення на потерпілого, наказав слідувати до окопу, розташованого біля згаданого блок-посту, чим умисно позбавив

можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи йому обирати за своєю волею місце знаходження, тобто здійснив незаконне позбавлення волі (нелегальне ув'язнення) особи, що перебуває під захистом.

На виконання зазначеного наказу прослідкував до окопу, де Аристангалієв Б.А., діючи спільно з іншими невстановленими наразі військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації у кількості не менше двох осіб, матеріали щодо яких виділено в окреме кримінальне провадження, у цей же день, близько «09» год. «10» хв., вчинив катування шляхом спричинення сильних психічних страждань потерпілому з метою отримання відомостей про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України, зокрема Аристангалієв Б.А. висловив погрозу вбивством, та здійснив декілька пострілів в сторону потерпілого, котрий розцінив дані дії як розстріл з реальною загрозою спричинення тілесних ушкоджень чи заподіяння смерті, тим самим зімітувавши страту

У подальшому, того ж дня, близько «09» год. «20» хв., інші невстановлені наразі військовослужбовці збройних сил Російської Федерації у кількості не менше двох осіб, матеріали щодо яких виділено в окреме кримінальне провадження, діючи спільно з Аристангалієвим Б.А., з метою отримання відомостей про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України, продовжили вчиняти катування, шляхом спричинення фізичних страждань, зокрема упродовж не менше двох годин наносили потерпілому невстановлену кількість ударів в область голови, тулуба та кінцівок, завдавши фізичного болю, після чого, не отримавши інформації, надали останньому можливість залишити окоп.

Таким чином, військовослужбовець збройних сил Російської Федерації Аристангалієв Бекзат Аманжолович діючи спільно з іншими невстановленими наразі військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації у кількості не менше двох осіб, матеріали щодо яких виділено в окреме кримінальне провадження, вчинив порушення законів і звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме нелегальне ув'язнення (незаконне позбавлення волі) цивільної особи та жорстоке поводження (катування шляхом спричинення сильних страждань) з цивільною особою, що перебуває під захистом –

, чим порушив вимоги ст.ст. 27, 29, 31, 32, 147 ЖК IV та ст.ст. 11, 75 ДП I.

З огляду на викладене, Аристангалієв Бекзат Аманжолович підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції ст. 438 КК України станом на час вчинення кримінального правопорушення).

Слідчий у кримінальному провадженні –
слідчий відділу слідчого управління
ГУНП в Чернігівській області
капітан поліції

Аліна ПОПЛАВСЬКА

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу Чернігівської
обласної прокуратури**

Кирило МИХАЙЛЕНКО

Одночасно, відповідно до ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленою про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому ст. 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі ст. 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
- 19) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробачії інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.
- 20) інші права, передбачено чинним законодавством України.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. Одночасно підозрюваний має право ініціювати укладення угоди про визнання винуватості.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

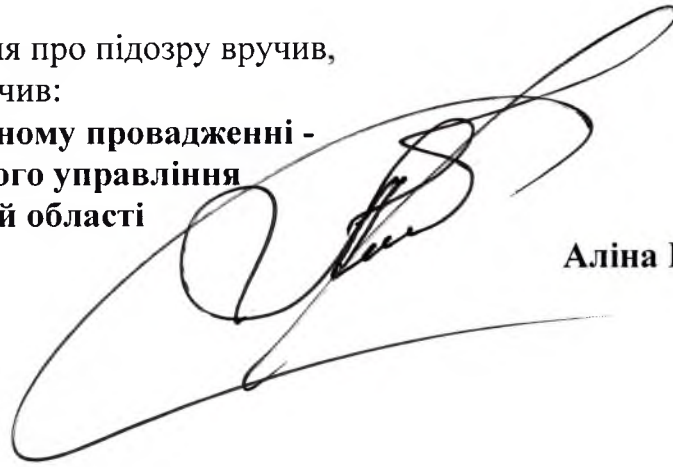
Про підозру повідомлено, копію повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний _____ Аристангалієв Б.А.
« _____ » год. « _____ » хв. « _____ » _____ 2025 року.

Захисник _____ (_____)
« _____ » год. « _____ » хв. « _____ » _____ 2025 року.

Письмове повідомлення про підозру вручив,
права роз'яснив та вручив:

**Слідчий у кримінальному провадженні -
слідчий відділу слідчого управління
ГУНП в Чернігівській області
капітан поліції**

Аліна ПОПЛАВСЬКА